

Butlletí Estudiantil

Organ de l'Associació d'Estudiants U.G.T.
(Federació Nacional d'Estudiants de Catalunya)

Redacció: Comandant Baiget, 1—Telèfon 1449

Lleida, 15 de febrer del 1937

Núm. 4

Revolucionaris des del 19 de juliol

S'ha parlat tant i s'ha abusat tant dels tòpics en parlar de la gloriosa data del 19 de juliol, que és amb moltes vacil·lacions que ens atrevim a esmentar-la, encara que no sigui més que de passada. No podem afegir res de nou al que ja s'ha dit i repetit infinitat de vegades i sols ens interessa remarcar un fet que ha estat determinat pel resultat d'aquella jornada històrica.

Així com fins llavors els militants proletaris havien estat oprimits, i les seves organitzacions lligades per les dificultats econòmiques i pel zel de l'aparell repressiu de la burgesia dominant, des d'aquell moment la classe obrera, i en representació d'ella els seus organismes de lluita política i econòmica es col·locava a l'avantguarda directora de la vida nacional per fer més contundent i eficaç la lluita plantejada contra les forces opressives i retrògrades. El proletariat deixa d'estar oprimat i els seus organismes prenen un impuls ascensional formidable. Sectors socials importantíssims es proletaritzen amb rapidesa i la sindicació és a l'ordre del dia.

Els que no necessitaren la data del 19 de juliol i el triomf del proletariat per a fer seva la causa proletària veuen aquest increment de potencialitat numèrica amb satisfacció i amb simpatia i lluiten perquè la incorporació d'aquestes noves forces sigui en progressió creixent.

Però hi ha quelcom que desconhorta un xic. Elements incorporats de nou que necessitaren el triomf i la desaparició de l'enemic i de les dificultats per a veure de quina banda estava la raó, pretenen convertir-se en àrbitres de revolucionarisme. No és que dubtem de la sinceritat dels nou-vinguts al camp proletari, però més que les paraules cal tenir en compte els fets i aquests no menteixen.

Això és, companys, el que cal que tingueu present quan sentiu o llegiu alguns d'aquests elements que ara tant es mouen, que tant prediquen i que tan poc han fet quan els moments eren més difícils i menys confortables.

La mobilització general de la reraguarda

L'intens ajut que els estats feixistes vénen prestant a la vergonyosa rebel·lió militar espanyola, malgrat la seva adhesió reiterada a la política de la no intervenció, així com l'aclaparadora ceguesa que molts de nosaltres hem donat prova en boicotejar l'obra de direcció empresa pel Consell de la Generalitat i pel Govern de la República, ha fet inevitable que en una de les més belles ciutats de la Mediterrània tingués lloc la repetició dels fets que mesos enrera haguérem de deplorar a Irun, després d'epopeica resistència, i en altres llocs del territori nacional. Tràgica realitat que dissortadament haurà de constituir per als antifeixistes sincers una patètica advertència de tot allò que pot arribar a passar si no sabem adquirir amb la màxima rapidesa la capacitat precisa, que ens posi, d'una manera conscient i sentimental al mateix temps, en condicions de defensar les conquestes de la revolució i d'abatre la bèstia que, ultra haver-nos fet empunyar les armes, pretèn, amb la seva follia xovinista, escamotejar-nos la nostra llibertat i fer-nos impossible que el nostre esperit s'eduqui a les fonts de les teories revolucionàries

que són les úniques que en plasmar algun dia en nou dret duen la possibilitat de permetre'ns una vida feliç, allunyada de les contradiccions dels règims econòmics passats.

D'ací es desprèn la necessitat, si és que de veres desitgem que triomfem en la guerra i que fem possible amb la consecució d'aquella la nova ordenació jurídica, que sense cap més discussió ni tebior s'accepti fulminatment i dintre la consigna actual de república democràtica, les disposicions emanades dels organismes de govern i que en les circumstàncies contemporànies, exigidores d'una mobilitat extraordinària, deuen dur a bon terme, més que les individualitats, els partits i les sindicals del Front Popular antifeixista.

És innegable que un dels factors més poderosos, que han d'exercir saludable influència en l'acabament victoriós de la guerra, és que tots els ciutadans de la reraguarda lleial aportin la totalitat de llurs energies productores en un front de lluita, sigui el de guerra per als ciutadans aptes o el de treball per als altres; la militarització i centralització ràpida dels quals és

Comitè de l'Associació d'Estudiants de Lleida elegit el passat dia 7:

Josep M.ª Blàvia Guix, Secretari de Relacions

Maria Cortès Drudis, Secretària d'Organització

Amat Pascual Tarroch, Secretari Administratiu

Joan Valls Bori, Secretari de Deports

Eloisa Alarcon Castan, Secretària d'Ajut

Sergi Garcia Oriol, Secretari de Propaganda i Premsa

una conveniència indiscutible a les hores en què vivim, la gravetat de les quals és impossible desconèixer; puix que en permetre una coordinació harmònica i respectivament complementària de les específiques funcions d'ambdós fronts, faria néixer una esperança lògica en la victòria, per tal com hauria d'esdevenir d'una manera fatal. ¿Per què la victòria es decantà pels aliats en la passada guerra? —Perquè a una organització ferma com era la màquina estatal de l'imperialisme alemany saberen oposar, mentre els fills de Bèlgica, França Anglaterra morien per paraitzar l'ofensiva, un aparell orgànic superior, que els permeté, malgrat els avanços continuats que els estats centrals obtingueren en terreny belga i francès, imposar-los definitivament la humiliant pau de Versalles.

Què ens diu això? —Que les guerres modernes, essencialment de posicions, únicament es guanyen amb organització, organització i organització, i aquesta dirigida per un organisme únic unificat, que si bé a Catalunya, a Euzkadi i a Espanya existeix, ha vist contínuament minvada la seva autoritat per poders cantonals o personals que han obstaculitzat la tasca ordenativa de les funcions econòmiques, bàsiques de l'organització que fa falta per guanyar la guerra, que cal que tingui realització a la nostra rera-guarda.

Amb la xurriacada dura de la presa de Màlaga sembla que els lligams que ens uneixen els antifeixistes s'han afermat en un sentit d'unitat intensiva, que ens ha fet sentir a tots la necessitat d'acabar, sigui com sigui, amb els que d'una manera conscient o inconscient ajuden la «Cinquena columna» per tal d'evitar la capacitació que de tots demana la contenda, i que d'una manera concreta és l'aprofitament del treball de tothom en pro de la pròxima victòria, orientat en consonància amb les exigències dels fronts, de la rera-guarda i del boicoteig a què ens tenen castigats les democràcies europees.

Companya llegidor! Des d'allí on et trobis fes que tothom compregui la necessitat de la mobilització integral i absoluta de les forces productores i influeix en el teu lloc de treball, en el Sindicat, en el Partit, en la Cooperativa, perquè les institucions populars de govern ens determinin el nostre lloc a la lluita.

Pel pròxim aixafament del feixisme!
Pel la Revolució! Pel triomf inevitable!
Ajuda la mobilització!

Josep Maria Blàvia.

(Dels Grups Estudiantils Marxistes)

Companyes que han acabat jerseis per al front:

Dolors Sarradell

Rosa Pascual

Teresa Solà

Anna M.ª Vicen

Eloisa Alarcon

Dolors Lozano

Teresa Paño

Pepeta Socoró

Memòria del Comitè Local

Després de cinc mesos d'actuació i de vida, la nostra organització celebra avui el seu primer congrés ordinari, del qual ha de sortir la seva completa estructuració i definitiu funcionament normal.

Vam dir a l'assemblea de constitució que nosaltres lluitàvem per la organització dels estudiants de Lleida en un moviment potent i avui podem afirmar que hem triomfat, orgullosos del mig miler i escriu d'afiliats que s'apleguen sota la nostra roja bandera. I el nostre orgull es ben legítim per tal com els nostre afiliats han estat subjectes a una depuració prèvia que ha impedit en gran manera la infiltració d'elements indesitjables.

En aquests cinc mesos transcorreguts dintre el marc de la U. G. T. aquesta Associació ha sofert algun desplaçament en el terreny federatiu que es oportú ressenyar, fent un xic d'història.

Després de l'aixecament feixista, un grup d'estudants revolucionaris veiérem el moment molt propici per a realitzar l'organització dels estudiants de Lleida dintre una central sindical: la Unió General de Treballadors.

I començarem a estudiar el projecte.

Per altra banda, els companys de la F. E. T. E. pensaren agrupar en el seu si els estudiants tots. De l'esforç coincident d'uns i altres nasqué la S. E. de la F. E. T. E., imposada per la necessitat de comptar amb un ajut que ens permetés als primers adherents, els quals no passàvem de la desena, de forjar un organisme amb prouta personalitat i força per a lluitar sol.

Un cop assolit el nostre objectiu, en el mes de novembre passat, amb el terç centenar d'afiliats, se'ns plantejà la conveniència de separar-nos de la F. E. T. E., ja que

aquesta Federació tenia uns problemes que no eren els nostres i les seves activitats estaven absorbides per aquells i no podien distreure-se'n la qual cosa determinava que la S. E. fos de fet independent de la F. E. T. E.

Vist això i vist que nosaltres éram prou nombrosos per a no necessitar crores, ens declaràrem autònoms, sense per això, que les nostres relacions amb la F. E. T. E. deixessin d'ésser cordials i germanívoles.

Paral·lelament a tot això ressenyat, a la resta de Catalunya els estudiants s'aplegaven també a l'entorn de les sindicals i singularment de la U. G. T., però no d'una manera autònoma com a Lleida sinó a través de la Federació Nacional d'Estudiants de Catalunya, vella organització que havia estat produïda per una escissió nacional de la F. U. E. i que formava part de la U. G. T. desde la insurrecció criminal del feix.

La nostra autonomia en el pla federatiu era difícil de sostenir si no volíem que la nostra organització fos eternament un fenomen local sense cap personalitat fora de Lleida i sense possibilitat d'actuació en el pla nacional.

Per aquestes raons, la Secció Estudiantil de la F. E. T. E., amb el nom d'Associació d'Estudiants de Lleida ingressà a la F. N. E. C. el dia primer d'any, disposada a emprendre una intensa tasca revolucionària i cultural.

Durant aquest període de cinc mesos, els nostres esforços han estat portats per un afany prosselitista i d'organització que no ens han impedit portar a terme una tasca de depuració tan intensa com ha estat possible, cercant informes i referències dels elements que demanaven ésser admesos als nostres rengles.

Evitem a Lleida la dissort de Màlaga

S'ha de destacar la cooperació nostra a les iniciatives de la U. G. T. com és l'assistència a la manifestació del sis d'octubre amb una representació nombrosa i ordenada, la construcció de trinxeres, la collecta de llibres etc. La publicació mensual fins ara, i quinzenal en el futur, del Butlletí, ha estat un esforç que intensificarem cada vegada mes.

Altres activitats que han de donar fruit en el futur hem portat a cap com la formació d'equips esportius que ha d'intensificar-se amb la proximitat del bou temps, i la

cooperació de les noies a la confecció de robes per al front.

Podríem parlar de projectes per a l'esdevenidor, però és millor que el temps i els fets parlin per nosaltres.

L'Associació d'Estudiants de Lleida, dintre de la F. N. E. C. i la U. G. T., té un llarg camí per a recórrer i una tasca important a complir si l'esforç i l'entusiasme dels afiliats responen de la manera que cal en aquests moments en què el més noble del país ofrena la vida per a l'esdevenidor.

F. N. E. C.-G. E. M.

ESTUDIANTS!!

Contribuiu amb el vostre òbol a la subscripció oberta per aquestes organitzacions per a contribuir a fer present als nostres germans de la U.R.S.S. d'un nou vaixell "KOMSOMOL," en substitució del que fou enfonsat pels

pirates feixistes quan venia a donar una nova mostra de la solidaritat moral i material del poble soviètic per la nostra causa.

Porteu el vostre donatiu al Secretari Administratiu de l'Associació d'Estudiants de Lleida (F. N. E. C.-U. G. T.)

Consignes de l'Associació d'Estudiants de Lleida

F. N. E. C.—U. G. T.

Les activitats del poble concentrades en l'afany de guanyar la guerra !!

Els estudiants a treballar per la victòria !!

El Congrés del dia 7

D'acord amb el projecte d'estatuts elaborat pel comitè directiu de l'Associació, el dia 7 es celebrà el nostre primer congrés ordinari anyal al teatre de l'ex-Acadèmia Mariana.

L'ordre del dia que es publicà en el passat número del Butlletí era interessant i el seu interès havia crescut amb l'afegiment de la discussió del projecte de mobilització estudiantil.

Prèviament i en els dies precedents al de la celebració del congrés s'havien portat a terme les reunions preparatòries dels cursos per separat per tal d'adoptar una posició concreta en cada punt de l'ordre del dia. En aquestes reunions es palesà l'entusiasme i la consciència dels companys del quart curs de Batxillerat, els quals són al nostre entendre els més preparats i disciplinats dintre les possibilitats que llurs anys els permeten.

Actuaren de president el company Sergi Garcia, de Secretari d'actes Josep Maria Blàvia i de secretari de paraules Amat Pascual.

L'acta de l'assemblea de constitució, així com la memòria de l'actuació del comitè, el projecte d'estatuts i l'estat de comptes, foren aprovats pels delegats dels cursos íntegrament.

En la votació per a l'elecció de nou comitè foren elegits els sis companys, els noms dels quals donem a part i que constituïen els elements de la condidatura que patrocinaven els G. E. M. En aquesta votació el company Aixalà, que ha passat a ocupar el lloc que en el comitè de l'Institut deixa vacant l'elecció del company Valls per a Secretari de esports del C. directiu, obtingué 21 vots i el company A. Garcia n'obtingué 12.

Després de detingut estudi i corresponent discussió fou aprovat el projecte de mobilització que publiquem en altre lloc, el qual es posarà a la pràctica conjuntament amb els companys de la C. N. T.

En el punt sisè de l'ordre del dia fou presentada pels companys de segon, tercer, quart i cinquè curs de Batxillerat la proposició, que fou acceptada, d'adreçar al Professor de gramàtica i literatura un comunicat demanant-li uns mètodes didàctics més a l'abast dels alumnes i uns procediments més senzills.

Aquest fou a grans trets, i prescindint de detalls, el nostre primer congrés ordinari anyal en el qual destacà que la nostra organització va avançant cada dia d'una manera cada vegada més ferma i segura.

Projecte de mobilització aprovat al Congrés celebrat el dia 7 de febrer del 1937

L'associació d'estudiants de Lleida, d'acord amb les consignes de la Unió General de Treballadors, a la que pertany, i complimentant la de la mobilització escolar de la F. N. E. C., acorda mobilitzar els seus afiliats majors de 14 anys, si la seva capacitat ho permet, en treballs i activitats que produixin un rendiment útil a la guerra que el nostre poble està mantenint contra els enemics de la cultura i de la llibertat.

Per tal que aquesta mobilització tingui la major amplitud, l'associació d'estudiants

procurarà actuar conjuntament amb els companys afectes a la Secció Estudiantil del S. U. P. L. (C. N. T.)

Aquesta Associació farà les gestions necessàries perquè es suspengui el curs acadèmic per tal d'esmerçar tots els esforços dels seus afiliats útils, als treballs de guerra que a continuació s'esmenten:

1. Capacitació teòrica i pràctica dels estudiants en la tècnica militar que permeti, en cas de perill per a la ciutat, comptar amb un contingent de joves ben preparat.

2. Contribuir, en la mesura de les nostres forces, als treballs que es puguin emprendre de fortificació, protecció i defensa de la ciutat.

3. Esmerçar l'activitat femenina en la confecció de robes per als lluitadors del front.

4. Capacitació teòrica i pràctica d'un grup d'estudiants en els serveis de socors a ferits i intoxicats constituint un quadre sanitari.

5. Cooperació a la lluita contra l'analfabetisme on aquest es trobi.

L'associació d'estudiants tindrà en compte els casos dels companys que són de fora de Lleida i per als quals l'estada a la nostra ciutat representa un sacrifici econòmic de llurs familiars, procurant que puguin ésser mobilitzats als llocs on resideixen.

La tasca del Comissari Vilà en favor de l'ensenyament

L'Associació d'Estudiants de Lleida (F. N. E. C.--U. G. T.) vol fer pública des de les pàgines del nostre "Butlletí," la seva gratitud i satisfacció per l'interès veritable (no de paraula sinó de fets) del nostre company Joaquim Vilà, qui amb tant d'encert regeix la Comissaria de la Generalitat a Lleida, pels problemes i interessos de l'ensenyament i dels estudiants.

Es gràcies a l'esforç del company Vilà que ha estat possible allò que professors i alumnes tant desitjaven i que tan difícil semblava d'aconseguir en altres temps. Parlem de la construcció d'un nou Institut, que en aquests moments ja és un fet cert.

No volem insistir en la satisfacció que això ens produeix, augmentada pel fet que això es degui a un tan bon company com el Comissari Joaquim Vilà.

Paraules dels afiliats

Estudiantes «Revolucionarios»!

Estaba, hace unos días, encargando a unos compañeros que asistieran al Congreso de la Asociación celebrado el pasado día 7, cuando oí unas frases dichas por una joven a otra. Hélas aquí:

—Irás al congreso? Sí? Pues yo no; ya que seguramente lo primero que nos pondrán será que nos dediquemos a coser y a confeccionar jerseys para los milicianos del frente, y malditas las ganas que tengo yo de trabajar. Que se los hagan sus madres si tienen, y si no ellos mismos pueden hacérselos.

A esa chica la preguntaría yo lo que ponía en unos carteles: «Tú... qué has hecho por la victoria?». A esa y a esos que les gusta tanto pasearse por la calle Mayor, mientras otros trabajan por la Revolución y por ellos y, sobre todo, mientras que en los frentes de combate unos hermanos nuestros se «pasean» bajo una lluvia de balas para que nosotros estemos tan tranquilos paseándonos y divirtiéndonos en la retaguardia.

Antonio García.

(2.º curso de Bachillerato)

Un manifest dels Grups Estudiantils Marxistes de Lleida

Als estudiants tots:

La joventut ibèrica està portant el pes de la lluita aferrissada en la qual es decideix el seu esdevenidor, la llibertat de tots i la independència nacional del nostre país. Aquesta lluita es decisiva per a les masses juvenívoles i per això aquestes responen amb tot l'entusiasme a la crida de la República que sollicita defensors heroics i disciplinats que ofereixin llurs vides sense regateigs. Aquesta lluita de la joventut no podia deixar indiferent un sector tan ampli i que tantes vegades ha demostrat el seu esperit lluitador i progressiu com són les masses estudiantils.

Els estudiants, procedint en la major part de famílies petit burgeses, camperoles benestants i de la classe mitja, no sentien la lluita de classes amb la cruesa dels joves treballadors manuals i no comprenien la condició d'explotats dels treballadors intel·lectuals.

De vegades les contradiccions del món capitalista els revoltava sense comprendre prou bé per què ni contra qui. Però generalment l'estudiant vivia allunyat de la realitat social i política, preocupat per frivoltats intrascendents i per aprovar els cursos amb la major rapidesa i el mínim esforç.

Però això s'ha acabat. Aquestes hores són unes altres i la convulsió soferta ha estat prou intensa per obrir els ulls a tots i fer-los veure la realitat.

Els estudiants han comprès llur pa-

per i s'han col·locat al costat de la classe obrera disposats a lluitar i convençuts del triomf.

Els estudiants s'han organitzat sindicalment i procuren renovar l'ensenyament.

Però els estudiants políticament estan desorientats. Estan enlluernats i no saben a on decantar-se ni com considerar la situació.

I ací entra en funcions una nova organització: els Grups Estudiantils Marxistes. Els G. E. M. pretenen donar als estudiants consciència de la seva personalitat, de la seva missió, del seu camí, dels seus drets i dels seus deures. Els G. E. M., organització juvenívola vol aconseguir per als joves estudiants una vida millor dintre una societat en la qual el dret a la cultura intel·lectual i a la cultura física no sigui objecte de monopolis ni d'exclusions, seguint les consignes de la I. J. C., i per això els G. E. M. estan adherits a les Joventuts Socialistes Unificades de Catalunya, organització autènticament juvenívola que és l'avantguarda vigilant en la lluita per a la consecució d'un demà més digne d'ésser viscut.

Els estudiants trobaran als G. E. M. l'organització orientadora que els donarà una formació sòlidament proletària i humana.

Els G. E. M. obren els braços a tots els estudiants que pensen i que volen contribuir amb el seu esforç a la creació de la nova societat i els conviden fraternalment a ocupar un lloc als seus rengles.

Estudiants dignes! Estudiants que sentiu la injustícia de l'ordenació social capitalista! Estudiants d'impuls juvenívol i emoció renovadora! Els Grups Estudiantils Marxistes us esperen.